

praktisk set ikke let vilde blive Spørgsmaal om nogen hertil sigtende Konvention med andre Lande end de i Berner-Konventionen delagtige samt Norge og Sverige, over for hvilke sidste Lande en saadan Indskrænkning heller ikke vilde volde nogen Vanskelighed. I denne Henseende er der imidlertid nu foregaaet en væsentlig Forandring. Medens de nordamerikanske Fristater tidligere ikke aabnede Udgang for fremmede Forfattere etc. til at opnaa Beskyttelse indenfor Unionens Territorium, er en saadan Udgang nu aabnet ved Lov af 3dje Marts 1891 Sect. 13. Denne giver Udgang til saadan Beskyttelse under to Alternativer, af hvilke imidlertid — i alt Fald foreløbig — kun det første kan faa praktisk Interesse for danske Forfattere etc. Men i Følge den amerikanske Lovs herhen hørende Bestemmelser er det en Betingelse for, at fremmede Forfattere etc. kunne erhverve Beskyttelse i Amerika, at disses Hjemland yder amerikanske Borgere Beskyttelse i denne Henseende (the benefit of copy right) i samme Omfang som sine egne Underaatter (on substantially the same basis as its own citizens). Dette gjorde det ældre Forslag ikke, idet det som bemærket begrænsede Beskyttelsens Varighed efter Hensyn til det fremmede Lands Regler, hvilket over for Unionen vilde faa praktisk Betydning, da den amerikanske Lovs Beskyttelsesfrist er kortere, end den i dette Forslag optagne. Af Forhandlingerne, som ere førte mellem den nordamerikanske Regering og det svejtsiske Forbundsraad som Repræsentant for de Lande, der have tiltraadt Berner-Konventionen, fremgaar det nu formentlig med fuld Tydelighed, at den nordamerikanske Regering vil fastholde Fordringen om, at amerikanske Forfattere etc. skulle fuldt ligestilles med vedkommende fremmede Landes egne Borgere i sin yderste Strængighed, hvilket for Danmarks Vedkommende vil sige, at de foreslaaede Forandringer i § 45 maa optages, hvis der skal være Mulighed for at faa danske Forfattere etc. Beskyttelse i Amerika. Denne Mulighed har man ikke ment ved Paragraffens Affattelse paa Forbaand at burde aflære, saa meget mere som der jo bl. a. findes et stort skandinaviisk Befolkningsselement i de forenede Stater. Det bemærkes i øvrigt, at den danske Regering — jfr. Ordene "helt eller delvis" — ogsaa efter den her foreslaaede Affattelse af § 45 2det Stykke har det i sin Magt at fastholde de i det tidligere Forslag opstillede Begrænsninger over for alle Stater, hvis Lovgivning ikke fordrer absolut Ligestilling og navnlig ogsaa overfor de Stater, der

have tiltraadt Berner-Konventionen, jfr. Konv. af 9de September 1886 Art. 2, 2. St., jfr. Art. 4.

Til § 38.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lovens Forhold til den ældre Lovgivning kunne forskellige Systemer bringes til Anvendelse, ligesom Forholdet i andre Love er afgjort paa forskjellig Maade. Ved en Lov som denne, der i alt væsentligt kun gaar ud paa at give en mere udstrakt Beskyttelse, synes det naturlige System imidlertid at være det i adskillige nyere Love, s. Eks. den norske og tydske Lovgivning, fulgte, at den ny Lov ogsaa faar Anvendelse paa ældre Værker, blot med et Forbehold i Henseende til tidligere stiftede Retsforhold. Til en vis Grad — navnlig med Hensyn til Oversættelsesretten, der jo væsentlig først ved denne Lov tillægges Forfatteren — er en saadan Regel vist endog nødvendig, for at en Tiltrædelse til Berner-Konventionen kan finde Sted. Dennes Artikel 14 bestemmer nemlig, at Konventionen skal komme til Anvendelse ogsaa paa allerede udgivne Værker, for saa vidt Forfatterretten ikke allerede er bortfalden. Herved vil det vel ikke være udelukket at betinge den nye Lovs Anvendelighed af, at Beskyttelsen efter den ældre Ret ikke allerede helt er bortfalden, hvilket Princip er udtrykt i Lov af 12te April 1889; men denne Reservation, der navnlig kun vilde faa praktisk Betydning for Kunstværker og Fotografier, idet den almindelige Beskyttelsesfrist her udvides, synes i og for sig unaturlig. Anses den videre gaaende Beskyttelse nu som rimelig, er der formentlig ingen Grund til at nægte de ældre Værker den, undtagen hvor Tredjemands Ret herved vilde kræntes. Men hertil er der netop taget Hensyn i Paragraffens andet, tredje og fjerde Stykke. Paa en lignende Tante hvile ogsaa Bestemmelserne i Lov af 21de Februar 1868 §§ 2—4, der blot ikke gennemføre Tanken fuldt ud.

Kun i eet Punkt vil formentlig den nye Lov medføre en Indskrænkning i tidligere bestaaende Rettigheder, nemlig med Hensyn til posthume, litterære og musikalske Værker, da disse vistnok ifølge Lov af 21de Februar 1868 § 1 beskyttes i 50 Aar fra den første Udgivelse, altsaa noget længere end her foreslaaet. Men naar henses til, at dette Resultat dog beror paa en ret omtvivlet Fortolkning, og at den praktiske Virkning af denne Forskel sikkert vil blive saare ringe, turde det være ubetænkeligt ganske at bortse herfra.